

goot, en die zoo op twee plaatsen boven de aardoppervlakte komt, is het bekende *Mainreef* of *Hoofdrif*, het belangrijkste goudhoudende rif van den Witwatersrand. Dit rif heeft eene dikte van + 10 voet, en bestaat uit een conglomeraat of samenklontering van verschillende steenen, waarvan er vele op grint gelijken, die door eene weekere steensoort vereenigd zijn. De Boeren hebben aan dit conglomeraat den eigenaardigen naam van *banket* gegeven, naar de uiterlijke overeenkomst met het hier onder dien naam bekende gebak. Dit banket nu bevat goud. Evenwel, het goud is in kleinere deeltjes door het gesteente verspreid. Om nu het goud uit het banket te verkrijgen, wordt het erts op kunstmatige wijze fijn gestampt, en vervolgens wordt door verschillende kunstbewerkingen het goud aan het fijne gesteente onttrokken.

Waar men aldus een mijn wil openen, moeten vooraf de machines om het erts fijn te maken, de stampers, aangevoerd worden, en om deze bewerking uit te voeren, moet er water zijn, niet alleen voor de machine, doch ook voor den verderen arbeid. Op de behoefte aan water hebben niet altijd de mijnondernemers gerekend, en vandaar dat men somtijds zoo goed als ongebruikte stampers vindt, door onnadenkende en onkundige leiders der

Kafferhoofden in het oosten der Zuid-Afrikaansche Republiek.

ondernemingen geplaatst midden op velden, waar door gemis van water niet kan gearbeid worden. Wanneer op die wijze met de toevertrouwde